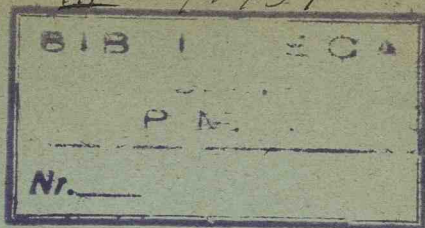
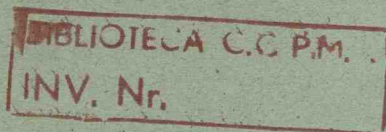

ȘTEFAN D. GRECIANU

La ce ne trebuiesc Arhivele ?
Noi scriem Istoria și fără ele.

FAMILIA LĂMOTESCU

BUCUREȘTI

Institutul de Arte Grafice
și Editură „MINERVA“

STRADA REGALĂ 6.

1906

Prețul 40 bani

I. 4457.

III 11494

BIBLIOTECA
C. C.
P. M. R.
Nr.

FAMILIA LĂMOTESCU

FAMILIA LĂMOTESCU

128.092/1862

15.940

BIBLIOTECA C.C.P.M.R.
INV. Nr.

1 liter

ȘTEFAN D. GRECIANU

Membri Onorar al Academiei Române, etc.

La ce ne trebuesc Arhivele ?
Noi scriem Istoria și fără ele.

311830

FAMILIA LĂMOTESCU

BUCUREȘTI

Institutul de Arte Grafice
și Editură „MINERVA“

STRADA REGALĂ 6.

1906

TECNA CENTRALA UNIVERSITATII
BUCURESTI
DATA 21 H80 065

993/05

STEFAN G. ORBOIANU

La ce ne trimite Arhiva?
noi schimb telefonul și fără el.

FAMILIA LAMOTESCU

B.C.U. Bucuresti

C20057351

BUCURESTI
Institutul de Arte Grafice
si Editura "MIRVA"
STRADA REGALII 8
1908

GENEALOGIA FAMILIEI LĂMOTESCU

(Extras din ziarul «*Conservatorul*» apărut în ziua de 22 Aprilie 1906.)

«Printre vechile noastre familii boerești, una din cele
«mai însemnate, atît prin vechimea ei cît și prin membrii
«care aū compus'o în decursul veacurilor este de sigur, fa-
«milia Lămotescu, al cărei ultim descendinte este d. Nicolae
«Lămotescu, colonel în retragere și fost senator.

«D. Mihail I. Toncescu, cunoscutul publicist, procurându'și
«toate actele și documentele relative la această veche fa-
«milie, i-a întocmit genealogia, studiind în cele mai mici
«amănunțimi, tot ceea ce se referă la această familie.

«Documentele după cari s'a servit d-sa pentru studiul
«genealogiei familiei Lămoteștilor, se află în mare parte în
«archiva Statului, de unde aū fost copiate. D. Toncescu
«chiar ne dă în fotografie originalul primului document,
«anume cel din 1550.

«Dar autorul nu s'a mărginit numai la aceste documente,
«ci după îndelungate și minuțioase studii a găsit că familia
«Lămotescu, care a fost întemeiată în Muntenia de Lumata
«saū Lamotte, se trage în linie directă dintr'o și mai veche
«familie Lamotte, ai cărei strămoși aū luat parte la a treia
«cruciată, sub regele Filip August.

«Spre sfîrșitul acestei cruciate, unul dintre membrii fa-
«miliei Lamotte a rămas la Constantinopole, bine văzut la
«curtea bizantină. Aci s'a însurat, a avut numeroși copii

«și unul din strănepoții acestuia Lamotte a fost cel care
«a fost adus în Muntenia de către Mircea Ciobanul.

«Studiul istoric al d-lui M. Toncescu prezintă o deosebită
«importantă și sperăm că, d-sa va da la lumină și va dis-
«cuta și alte acte referitoare la această familie, acte ce se
«mai găsească tot la arhivă.

«Trebue să adăogăm că printre membrii acestei vechi
«familii a fost și d-na Neaja soția faimosului Radu-Mihnea-
«Vodă, dintr'unul din nepoții acestei domnițe se trage Ștefan
«Lamotescu, unul din strămoșii d-lui Nicolae Lamotescu.

La această dare de seamă, subscrisul a răspuns în zilele de 27, 28 și 29 Aprilie 1906 prin același ziar, următoarele:

FAMILIA LĂMOTESCU

Domnule Redactor,

Cetind alaltăeri, 22 Aprilie c., o dare de seamă în ziarul d-voastră atingătoare pe «Genealogia familiei Lămotescu», dați-mi voe să vă rog a publica, ca preliminară următoarele extracte din 5 documente:

ST. D. GRECIANU.

1741 Aprilie 20 (Arh. St. Episc. Buzeu, condica No. III pag. 39—40).

Mateiu Paharnicul Tătăranul, împreună cu tată-so Ne-goîță care s'a numit călugărește Necolae Monah, au închinat schitul lor de la Aninoasa ot sud Saac ce se numește și Cislăul, care a fost din temelie clădit de răposata Doamna Neaga, moașa lor, căci fiind nepoți Doamnei Neagai și călugărindu-se amândoi la Episcopie, au fost dat tot ce au avut ei, moșii și țigani, schitului lor Aninoasa.

Radu sin Drăgan Cluceru se trage tot din neamul lor, dar și Radu a murit de ciumă și cu el s'a stins neamul lor.

Drăgan Clucerul a mai avut o copilă care era soră vitregă cu Radu.

Radu și-a făcut diata la 12 Februarie, leat 7246 (1738).
Vintilă Postelnicul și Dumitru sunt nepoți lui Drăgan Cluceru.

Martori la acest zăpis :

Constandin Filipescu Logofăt
Andronake Palada Vel Stolnic
Stefan Văcărescu Vel Logofăt.

* *

1741 Aprilie 20 (Arh. St., condica Domnească No. 53
fila 77 verso).

Zăpisul lui Vintilă Postelnicul și Dumitru, epitropi Radului, cu coprindere, că văzînd răposatul Episcop Methodie că după moartea Radului s'au stins neamul ctitorilor, le-au întors cheltuiala ce făcuse la plata datoriilor și pomenirile lui, taleri 185 și au luat moșiile și țigani, pe seama Episcopiei.

* *

1752 Iunie 27 (Arh. St., condica Domnească No. 53
fila 77 verso).

Cartea de judecată făcută la pâra ce pornise Marica atunci, prin care carte cât pentru altă moșie Făurei și țigani, zic că ne avînd Episcopia dovadă cum că sunt ale Doamnei Neagăi și căzîndu-se Maricăi după pravilă a moșteni pe frate-său Radul, fiindu-i soră bună de tată, îi s'au dat acestea în stăpînire.

Iar Medelnicerul Lămotescu fiul și vechilul Maricăi, zise că moșia Rumceni nici de cum nu s'ar fi stăpînit de mănăstirea Aninoasa.

* *

(Arh. St., condica Domnească No. 53 fila 76 verso
și 77).

. cuvîntul ce'l scrie Methodie și Dumitru epi-

tropul Radului, că s'au stins neamul ctitorilor adică a Tătărănilor, nu este mincinos precum Lămotescu pricinește și este prea adevărat, pentru că din Tătărani au rămas numai cea d'intâiu soție a lui Drăgan Clucerul cu care a făcut pe Radul și murind și muma Radului și Radu, bine scriu la cărțile lor că s'au stins neamul Tătărănilor; pentru căci nici Drăgan nici soția lui cea de a 2-a cu care au născut pe Marica, nu erau Tătărani.

* * *

1806 Ghenarie 3. (Arh. St., condica Domnească No. 53 fila 77 verso).

Anaforaua Divanului dată în urma apelației sfinției sale părintelui Costandie Episcopul Buzăului, împotriva anaforei d-lor veliților boeri pentru pâra ce aduce Marica sin Drăgan Clucerul asupra Episcopiei, cerând o moșie Rumceni ot sud Saac, ce se numește acum Boboci, care zice că a fost a unui Radu sin Drăgan Clucerul, fratele ei vitreg, și după moartea Radului s'au luat de răpos. Episcop Methodie.

* * *

Ieri am dat la ziarul d-v. «Conservatorul» a se publica, ca preliminară, 5 extrase din acte vechi cari fac mențiuni de persoane din familia Lămotescu, despre care în zilele acestea ați mai publicat o mică dare de seamă.

Am citit și acea dare de seamă a d-v. din 22 Aprilie curent în care ziceți că:

Este familia aceasta din cele mai vechi și mai însemnate ale țării noastre și că dintr'înșa există și astăzi în viață urmași necontestabili, cu acte de serioasă valoare cercetate de autorul zisei genealogii.

Mai ziceți că și alte documente multe despre dânsa să găsesc în Arhiva Statului de unde s'au și copiat cel mai

vechii hrisov domnesc original din anul 1550, pe care autorul îl reproduce în fotografie în cartea sa.

Se mai susține că această familie, în țările noastre s'ar fi început printr'un vechiu nobil francez anume *Lamotte* venit la Ierusalim în timpul cruciadei celei de a 3-a dintre anii 1189—1193, când a însoțit el acolo pe Regele Franței, Filip August; apoi că mai târziu un nepot de ai lui, anume *Lamotte* s'a stabilit cu părinții săi la Constantinopol și în urmă a venit în Muntenia unul dintre ei cu Mircea-Vodă, Ciobanu, și s'a stabilit aici, iar dintr'acesta până la urmași lor de astăzi, neamul lor naturalizat aici în țară cu numele de Lămotă și apoi Lămotești, a format această familie în linie directă după cum arborele din genealogie arată.

Domnule Redactor,

Aci trebuie să mă opresc și să răspund că vă mulțumesc că mi-ați comunicat acea cârticică și mie și am putut astfel să o confrontez cu actele ce posed.

Din confrontarea aceasta găsesc că nu se dovedește cu nimic origina franceză a numelui de Lumot sau Lomotă, ci mai luminos se vede că acesta nu este decât un nume de botez curat românesc, vechiu și popular, purtat de multe persoane de diferite condițiuni sociale, în cursul veacurilor.

De pildă:

La 1499 fără lună și zi. (Arh. St. M-rea Tismana pach. 40, doc 1) Radu Voevod cel Mare dă hrisov către Văleu cu frații lui: Dadul, *Lumot*, Ion și Dan ca să le fie Treștioara din Brădet toată și Gura Jilțului din câmpul Turcilor toată și Petrari toți.

La 1507 Aprilie 1. Radu Voevod cel Mare dă hrisov către *Lumoté* ca să ție moșie în *Micești* și cu călugări din

Tutana după schimbul făcut în zilele lui Mlad (tânărul) Basarab Voevod.

(Arh. St. M-rea Radu-Vodă pach. 19 bis, doc. 1. orig. slav, perg.).

Fără an și lună. Probabil 1526, (Academia Rom. 72/XI). Diata Monahiei Magdalena în care pomenește de următori boieri: din *Micești Lumotă* și alți.

Rezultă dar din aceste hrisoave că cu mult înainte de actul reprodus în broșura genealogică de care vorbim, existau persoane în poporul nostru cu numele acesta de botez și că se mai găsesc încă un foarte mare număr de acestaș fel de probe și mai în urmă, căci nu a dispărut în timpul mai apropiat de ziua de azi acest nume de Lomotea—cu totul și de odată.

Vedeți dar că, pentru boieri Lămotești origina a fost pământeană iar nu franceză, cum li se pare sau cum o cred d-lor, fără să aibă dovezile, ceea ce este mai mult un bine că s'a întâmplat a fi așa decât un rău, după a mea părere.

Dar nu numai atât. Pentru a se putea creia familie cu arbore genealogic, avem trebuință să dovedim nu numai pe primul autor al ei, fie el de orice naționalitate din vechime, ci mai ne trebuie să găsim din tată în fiu, pe rînd, treptat și neîntrerupt, dela acel prim-strămoș fondator, pe toți urmașii lor, chiar cu soțiile lor dacă s'ar putea și cu toate datele precise, cele mai de seamă, din viețile tuturor, căci fără aceasta, nici al doilea punct indispensabil nepuținându-l completa noi, va fi lucrarea întregă fără nici o bază și fără nici un temei.

Să urmăim acum mai departe cu cercetarea actului din 1550, față cu cele ce am zis mai sus:

Ce ne spune el? Fără a ne dovedi cine e Lumotă cel dela 1550 și ce legături are cu francezul Lamotte sau cu

nepoții lui, ne arată că acel om a cumpărat în total 7 și jum. stj. de moșie în satul Stănțești, dela 3 săteni, și atâta tot. Acum să mai vedem ce importanță are acest act în genealogia de față? Ce lumină și ce greutate să dă genealogiei prin hrisovul acela? Eu nu văz nimic convingător și nici despre origina franceză nu văz nimic.

Dar să continuăm cu citirea și să mai vedem ce găsim în broșura aceasta în urmă după primul hrisov.

Găsim un al doilea hrisov din 1600, Iunie 6, unde un Lamotă Clucerul din Cislău cumpără și el, în Stănțești, sfori de moșie. Aci Lamotă iarăși nu are nume de familie, dar are rang de boierie și atâta tot. Nu se zice nici măcar că el are legături de rudenie cu acel dela 1550. Și tot așa e cu toți Lumoții ce-i arată scriitorul, în tabela cronologică dela pag. 89 intitulată: «Arborele Genealogic al Lămoteștilor», dar care pentru mine este un șir de Lumoți din diferite stări sociale, unii boieriți, alții neboieriți, nerudiți, nealiați și prin multe localități din țară risipiți. Și *tocmai pe la 1660 începe numele de familie de Lămotești* adică fii toți de *Lămotea, români din țara aceasta*, iar nu fii din acel *Lamotte francezul dela Cruciada, din anul 1180—1190.*

Trecem acum și la partea a doua a dărei de seamă din 22 Aprilie curent ca să vă răspunz și la partea aceea dela sfârșit unde adăogați dv. că, printre membrii acestei vechi familii a fost și *Doamna Neaga soția faimosului Radu Mihnea Vodă*, și că dintr'unul din nepoții acestei Doamne se co-boară un oarecare Ștefan Lămotescu!

Aci trebuie să mă opresc din nou, pentru a desluși o mare confuziune. Această vestită Doamnă nu a fost soția Radului Mihnei Vodă, ci a fost prima soție a celui cunoscut Mihnea Vodă (Turcitul); cât însă pentru legătura ei cu Radu Mihnea, nu i-a fost decât mamă vitregă, căci Radu era fiul Vișei, fiitoarea tatălui său Mihnea sau așa

zisei nevasta cea de-a doua cu care și copiii a avut acest Mihnea. Și în special despre acel Radu, care a domnit cu numele de Radu Mihnei Vodă, el a avut soție pe Doamna Arghira iar pe Vișa sus zisa țiiitoare a tatălui său, el o avea de adevărată mamă, și nu avea nici o legătură cu Doamna Neaga.

Dela această Doamnă Neaga care era fica Vlaicului Clucerul din Tătărani, de lângă Ploești, nu a rămas urmași, căci unicul ei fiu care nici n'a apucat a domni, a murit fără urmași. (Vezi N. Iorga. Costandin Căpitanul, 1902, pag. 79 nota).

Prin urmare dar, Lămoteștii n'au nici un fel de amestec cu Doamna Neaga și cu urmașii ei, precum autorul genealogiei de astăzi pretinde fără temei.

Tabloul cu așa zisele legături de rudenie cu acea Doamnă nu probează absolut nimic pentru un interval de timp de aproape 300 de ani, adică de mai mult ca nouă generații; așa ceva nu se poate arăta, ca la pag. 91, numai prin 3 rânduri de descendenți, cum face scriitorul broșurei, și încă cu începutul absolut inexact, căci începe chiar cu Doamna Neaga care nici o legătură de sânge nu are cu boierii Lămotești precum am dovedit mai sus.

În ce privește legătura de rudenie preținsă de către boieri Lămotești, că ar avea-o ei cu o altă spiță a boierilor Tătărani, am răspuns prin cele 5 documente ce am publicat alaltăieri unde se arată lămurit că: Marica fica lui Drăgan Clucerul, mama Lămoteștilor, se documentează a fi născută din a doua soție a tatălui ei, iar nu din cea d'întâi care în adevăr era Tătărăncă și a murit ca ultimul vlăstar al neamului lor dimpreună cu fiul ei Radu.

Așa dar documentele mai ne spun curat că și aci sânge dela acei Tătărani (din branșa lui Preda Stolnicul din Rumciani,

tatăl lui Preda Postelnicul Tătăranul), nici chiar despre partea femeiască nu a intrat în casa boierilor Lămotești.

Ca o consecință dar, acea Doamnă Neaga și cu întreg neamul ei, boieri Tătărani, n'au ce căuta în neamul Lămoteștilor.

Acestea le pun aci pentru critica din depărtare a Genealogiei, căci detaliile în care a intrat autorul eu nu voiesc a le discuta, neavând interes în cauză.

În special pentru familia Lămotescu, din punctul de vedere istoric al ei propriu și imparțial, eu, ca amator colecționar, nu pot fi acuzat de ai fi făcut vre-un rău, căci dela început îi dau aici acte serioase și adevărate cu datele și origina lor care probează mai mult decât publicația sa în materie de genealogie, și crez că aceasta are valoare și poate să-i servească iar nu să o păgubească.

Dar nu această singură cestiune a unei familii mă preocupă.

Eu nu cuget nici să fac reclamă sau laude nemeritate cuiva nici să fac vre-un rău și să blamez anume și din chiar senin pe cineva, fie din vre-un interes fie din vre-o pasiune. Eu voiesc să arăt cum s'a croit modă la noi de a se scrie istoria noastră și de a se împodobi în contradicție cu actele adevărate. Aceasta este cestiunea ce voiu să aduc eu în fața opiniei publice.

Dacă încep cu familia aceasta, cauza este că și ea este un exemplu ca multe altele care zilnic apar la lumină astfel împodobite. Aș fi avut dorința să nu dau nume la iveală, ca să nu supăr pe nimeni absolut dar, este greu să vorbești de nume și pe nimeni să nu atingi.

Aș putea, ca o concluziune, să zic că: dacă nu se va utiliza mai cu căldură de noi publicarea conștiincioasă a actelor bogate și numeroase din Arhivele noastre pentru a se răspândi mai de grabă adevărul din ele și a se înscrie

Istoria cea adevărată a noastră cu îngrijire așa cum a fost ea, iar nu după placul fiecui și după capriciul gazetelor, vom sfârși prin a învăța Istoria noastră din gazetele de astăzi iar arhivele vor deveni un lux netrebuincios.

Cât despre morala ce mai reiese din *moda nouă a neamurilor noastre pământene de a-și scorni strămoși fie ori de unde și ori din ce țară se va putea, numai din pământul românesc nu*, eu prezic că toți aceia fac o mare greșală și într'o zi se vor căi amar.

STEFAN D. GRECIANU.

